

ارزیابی فنی و اقتصادی تلفات واحد برش کمباین در مراحل مختلف رسیدگی با سه دماغه متداول کلزا

جبرائیل تقی نژاد^{۱*} - محمدرضا مستوفی سرکاری^۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۲۹

تاریخ پذیرش: ۹۱/۵/۱۶

چکیده

کشت کلزا در ایران با شتاب بیشتری در حال افزایش است و این محصول از ابتدا با مسائل و مشکلات خاصی مواجه بوده است. هر ساله بخش قابل توجهی از روغن مورد نیاز کشور از خارج تأمین می‌شود در حالی که مقدار زیادی از این محصول در مرحله برداشت، از دست می‌رود که با رعایت نکات فنی و اضافه کردن پلاتفرم مناسب، می‌توان این شرایط را بهبود داد. این پژوهش برای بررسی فنی و اقتصادی تلفات برداشت کلزا در واحد برش کمباین به صورت اسپلیت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در منطقه مغان انجام شد. کرت اصلی درصد قهوه‌ای شدن دانه‌ها (۶۰٪، ۷۰٪ و ۸۰٪) که نشان دهنده میزان رسیدگی است، کرت فرعی سرعت پیشروی (۱/۵، ۲/۵ و ۳/۵ km h⁻¹) و کرت فرعی فرعی سه دماغه متداول کمباین برای کلزا (مکانیکی، هیدرولیکی جویبار و هیدرولیکی اتریشی (Biso)) بود. نتایج نشان داد تلفات واحد برش در نوع دماغه‌ها معنی‌دار بوده و دماغه مکانیکی با ۵/۳۶٪ بیشترین و دماغه هیدرولیکی جویبار و اتریشی به ترتیب با ۴/۲۸٪ و ۴/۱۳٪ کمترین میزان ریزش دانه را داشته است و از نظر زمان برداشت تیمار ۸۰٪ با ۵/۲۸٪ بیشترین ریزش دانه از واحد برش کمباین را داشته ولی تیمار ۷۰٪ با در نظر گرفتن سایر شرایط، مناسب‌ترین زمان برداشت بود. همچنین نتایج نشان داد با افزایش سرعت پیشروی در هر مرحله، میزان ریزش افزایش می‌یابد. نتایج کلی ارزیابی اقتصادی نشان داد اضافه درآمد خالص استفاده از دماغه هیدرولیکی جویبار نسبت به مکانیکی و هیدرولیکی اتریشی به ترتیب ۱۳/۵ و ۲۶۲/۵ هزار ریال در هکتار بوده است. بنابراین از لحاظ فنی و اقتصادی دماغه هیدرولیکی جویبار نسبت به دو دماغه دیگر ارجحیت دارد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی فنی، تلفات، دماغه کلزا، زمان برداشت، کمباین

مقدمه

مهم در جهان بعد از سویا و پنبه قرار داده است. بنابراین به منظور تأمین بخشی از نیازهای داخلی سطح زیرکشت این محصول از ۵۰۰۰ هکتار در سال زراعی ۷۷-۷۸ به میزان ۸۶۰۰۰ هکتار در سال زراعی ۸۷-۸۸ رسیده که استان گلستان با ۲۶/۲٪ سطح برداشت بیشترین و استان‌های مازندران و اردبیل به ترتیب در مکان‌های بعدی بودند (Ministry of Jihad-e-Agriculture, 2009). از جمله مشکلاتی که کشاورزان در کشت کلزا با آن مواجه می‌باشند تلفات بیش از حد دانه در زمان برداشت می‌باشد که عمدتاً به دلیل شرایط نامساعد هوا، نوع رقم، روش برداشت و کمباین است (Burton et al., 2001).

رنگ بذر کلزا شاخص خوبی برای محتوای رطوبتی آن است. بذر تمام غلاف‌ها در یک گیاه در مرحله پرشدن دانه‌ها و رسیدگی فیزیولوژیکی حدود ۴۰٪ رطوبت داشته و به آرامی شروع به تغییر رنگ از سبز به زرد کم رنگ، قهوه‌ای و یا سیاه شدن براساس رقم می‌نماید. به محض پرشدن دانه‌ها بذرها به سرعت و بسته به شرایط

افزایش جمعیت و در پی آن نیاز روز افزون به مواد غذایی موجب توجه بیشتر محققین به بالابردن تولیدات کشاورزی از طریق کاهش هزینه‌ها و افزایش عملکرد در واحد سطح شده است. به جهت سازگاری گیاه کلزا با شرایط آب و هوایی اکثر نقاط کشور، توسعه کشت این گیاه به عنوان نقطه امید جهت تأمین روغن خام مورد نیاز کشور و رهایی از وابستگی به شمار می‌رود به طوری که در حال حاضر کلزا نقطه ثقل طرح‌های افزایش تولید دانه‌ها به حساب می‌آید. از طرفی سرعت تولید ده ساله اخیر، این نبات را سومین گیاه روغنی

۱- محقق بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)

۲- عضو هات علمی مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی
(*) - نویسنده مسئول: (Email: J.Taghinazhad@yahoo.com)

فاصله شانه برش تا آگر را ۸۰ cm و دیگری با نام بیزو (Biso) وارداتی از کشور اتریش این فاصله را تا ۷۰ cm افزایش می‌دهد. همچنین در آزمایش دیگری محققین در بررسی تأثیر تاریخ و نحوه برداشت بر کاهش افت عملکرد کمی و کیفی کلزا به این نتیجه رسیدند مناسب‌ترین رطوبت جهت برداشت محصول به وسیله کمباین زمانی است که رطوبت دانه‌ها ۲۰ درصد بوده و یا دو سوم از دانه‌ها قهوه‌ای رنگ شده باشند. همچنین بیشترین میزان درصد روغن مربوط به شرایطی بوده است که عملیات برداشت بوسیله کمباین انجام گردیده است (Allahdadi, 1991). مطالعات انجام شده در تحقیقی نشان می‌دهد میانگین کل تلفات برداشت کلزا ۱۴/۹ درصد و محدوده آن ۳۰-۳/۵ درصد است (David et al., 2006). همچنین تحقیقی در زمینه بررسی اثرات زمان برداشت و دور استوانه کوبنده کمباین بر تلفات دانه کلزا انجام گرفت. نتایج نشان داد کمترین میزان تلفات زمانی حاصل می‌گردد که ۸۰٪ دانه‌ها قهوه‌ای رنگ و دور کوبنده ۷۰۰ دور در دقیقه باشد. همچنین براساس نتایج تحقیق با افزایش درصد دانه‌های قهوه‌ای رنگ در غلاف‌ها از ۵۰ به ۶۵ و ۸۰ درصد میزان رطوبت دانه‌ها از ۲۲/۵ درصد در تیمار ۵۰٪ به ۱۳/۱ و ۵/۲ درصد به ترتیب در تیمارهای ۶۵٪ و ۸۰٪ رسیده بود (Rozbeh and Alhani, 2004). بنابراین انتخاب دماغه مناسب کلزا در زمان برداشت مطلوب برای کاهش تلفات و انجام به موقع برداشت اهمیت خاصی دارد. لذا ارزیابی فنی و اقتصادی دماغه‌های متداول کلزا برای انتخاب مناسب‌ترین دماغه و برآورد تلفات ناشی از آنها در شرایط و مراحل مختلف رسیدگی به عنوان هدف پژوهش است.

مواد و روش‌ها

این بررسی در سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۸۹ در بخش ۴ کشت و صنعت پارس در ۲۰ کیلومتری شرق شهرستان پارس‌آباد با عرض جغرافیایی ۳۹ درجه، ۳۹ دقیقه و طول جغرافیایی ۴۸ درجه، ۸۸ دقیقه و در ارتفاع ۷۸ متری سطح دریا با متوسط بارندگی ۳۳۲ میلی‌متر انجام شد. این پژوهش به صورت اسپلینت اسپلینت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار برای تعیین میزان ریزش واحد درو با استفاده از دماغه‌های متداول کلزا در سرعت‌های متفاوت و مراحل مختلف رسیدگی در منطقه مغان اجرا شد. فاکتورها درکرت اصلی شامل درصد تغییر رنگ دانه‌ها در سه سطح: الف - ۶۰٪ ب - ۷۰٪ ج - ۸۰٪ قهوه‌ای شدن دانه‌ها و کرت فرعی شامل سرعت پیشروی در سه سطح: الف - $1/5 \text{ km h}^{-1}$ ب - $2/5 \text{ km h}^{-1}$ ج - $3/5 \text{ km h}^{-1}$ و کرت فرعی شامل دماغه مخصوص کلزا در سه سطح: الف - مکانیکی ب - هیدرولیکی جویبار ج - هیدرولیکی اتریشی (Biso) بود. برای اجرای آزمایش از کرت‌های به طول ۱۵ و عرض ۵ متر با هدف اندازه‌گیری پارامترهای زیر استفاده گردید.

آب و هوایی به میزان ۳-۲ درصد در روز رطوبت خود را از دست می‌دهند. زمانیکه مجموع مقدار رطوبت بذر کل گیاه بطور متوسط ۳۵-۳۰ درصد باشد در حدود ۴۰-۳۰ درصد بذرها در غلاف‌های روی ساقه اصلی تغییر رنگ کرده‌اند. گرچه زمان مطلوب درو کردن کلزا موقعی است که ۳۰ تا ۴۰ درصد بذرهای ساقه اصلی تغییر رنگ داده‌اند اما می‌توان این عمل را قبل از رسیدن گیاه به مرحله مطلوب تغییر رنگ نیز انجام داد. همچنین در درجه حرارت ۳۰ درجه سلیسیوس و آب و هوای خشک بذر کلزا می‌تواند از ۱۰ تا ۵۰ درصد تغییر رنگ فقط در ۵-۴ روز و یا کمتر داشته باشد (Thomas, 1991). در بررسی اثرات زمان برداشت، رنگ دانه، روش‌های مختلف برداشت و نوع کمباین بر تلفات دانه کلزا گزارش شده است که میزان تلفات دانه متأثر از شرایط آب و هوایی و درصد رطوبت دانه‌ها می‌باشد و روش‌های برداشت تأثیر زیادی بر تلفات دانه نداشت. همچنین بیشترین مقدار عملکرد دانه در هر دو نوع کمباین مورد آزمایش زمانی حاصل شد که محدوده درصد قهوه‌ای شدن دانه‌ها ۹۰-۷۰٪ بوده است (Thomas et al., 1991).

تاکنون ایده‌های مختلفی برای اصلاح و تطبیق هر چه بیشتر کمباین‌های غلات برای برداشت کلزا ارائه شده است. ریتمولر و همکاران (۲۰۰۱) به مقایسه فنی و اقتصادی اصلاحات مختلف انجام شده بر روی کمباین‌های غلات پرداختند. نتایج حاکی از آن است که یکی از موفق‌ترین روش‌های کاهش تلفات واحد درو، افزایش فاصله شانه برش تا آگر (هلیس) است به گونه‌ای که با این تغییر نرخ جریان مواد به داخل کمباین افزایش می‌یابد. هابسون و همکارش (۲۰۰۲) طی تحقیقی به ارزیابی پلاتفرم مجهز به تسمه نقاله بین شانه برش و آگر پرداخته و اظهار داشتند این گونه پلاتفرم‌ها در مقایسه با پلاتفرم‌های معمولی دارای ۴۶ درصد تلفات کمتری هستند.

تحقیقات محققین نشان می‌دهد برداشت مستقیم با کمباین بایستی زمانی شروع شود که رطوبت دانه در حدود ۱۴ درصد باشد زیرا ریزش طبیعی در این رطوبت آغاز می‌شود، در صورتی که دیرتر انجام شود مقدار ریزش طبیعی افزایش یافته ولی تلفات کیفی (درصد شکستگی، ناخالصی و نارسی دانه‌ها) کاهش می‌یابد که در این تحقیق مقدار ریزش دانه در اثر برخورد دماغه کمباین ۱۶/۴۶ درصد گزارش کردند که این ریزش در اثر برخورد هد کمباین و انتقال لرزش‌های واحد برش به محصول حاصل گردید که مقدار قابل توجهی بوده و لازم است تغییراتی در هد کمباین داده شود تا این ریزش به حداقل ممکن برسد (Shaker et al., 2004). در سال‌های اخیر با هدف کاهش ریزش واحد درو از طریق افزایش فاصله شانه برش تا آگر دو مدل پلاتفرم الحاقی به پلاتفرم معمولی برداشت غلات عرضه شده است. این دو پلاتفرم مجهز به شانه برش جانبی نیز هستند که در یکی به صورت مکانیکی و در دیگری به صورت هیدرولیکی به کار می‌رود. یک پلاتفرم ساخته شده در ایران (حامد)

الف- محاسبه درصد دانه‌های قهوه‌ای رنگ برای تعیین مراحل مختلف زمان برداشت بر اساس تغییر رنگ دانه‌ها، پس از رسیدگی کامل فیزیولوژیکی، غلاف‌های ساقه اصلی را امتحان نمود. بذرها روی غلاف‌های یک سوم پایین ساقه زودتر از بذرها یک سوم بالایی ساقه اصلی تشکیل می‌شوند بنابراین حدود یک هفته قبل از شروع اولین مرحله زمان برداشت تعداد ۵ بوته از هر کرت انتخاب و با تفکیک دانه‌های قهوه‌ای نسبت به کل دانه‌ها درصد قهوه‌ای شدن رنگ دانه‌ها از غلاف‌های ساقه اصلی و فرعی محاسبه گردید (Rozbeh and Alhani, 2004; Thomas, 1984).

ب- تلفات قبل از برداشت برای اندازه‌گیری تلفات طبیعی حدود یک هفته قبل از برداشت تعداد ۵ عدد سینی دوزنقه ای شکل به ابعاد ۷۰×۷×۵ سانتی‌متر و مساحت تقریبی ۰/۰۴۹ مترمربع در نقاط مختلف کرت‌ها قرار داده شد. سپس در مراحل مختلف زمان برداشت بر اساس تیمارهای آزمایش دانه‌های ریخته شده در سینی‌ها جمع‌آوری و به وسیله ترازوی دیجیتالی توزین و نهایتاً تلفات طبیعی به واحد سطح تعمیم داده شد.

ج- مشخصات فنی دماغه‌ها برداشت کلزا در منطقه به صورت مستقیم با کمباین غلات و اکثراً با دماغه الحاقی انجام می‌گیرد در جدول زیر مشخصات فنی دماغه‌های مورد استفاده آورده شده است.

د- درصد رطوبت دانه برای اندازه‌گیری درصد رطوبت وزنی دانه‌ها، تعداد ۳ نمونه گرمی دانه کلزا از محصول برداشت شده کرت‌ها انتخاب و میزان رطوبت بر پایه وزن تر در زمان برداشت تعیین گردید.

ذ - عملکرد محصول

به منظور به دست آوردن درصد تلفات دماغه‌های مختلف، با استفاده از کادر مربعی (۱مترمربع)، عملکرد محصول تعیین گردید. ه- اندازه‌گیری تلفات دانه در واحد جمع‌آوری (برش) کمباین در زمان برداشت، تلفات برش در دماغه‌های مختلف به تفکیک اندازه‌گیری گردید. در آزمونی که پرایس انجام داد از یک سینی با کف بسته با ابعاد ۵۴/۴×۱۱/۵ سانتی‌متر استفاده شد (Price et al., 1996). در آزمونی دیگر ابعاد آن به ۶۴×۶/۶ سانتی‌متر تغییر داده شد؛ و سطح مقطع آن به شکل مثلث بود و کناره‌های آن توسط ساقه‌های کلزا نگهداری می‌شد (Hobson and Bruce, 2002). همچنین در تحقیقی که در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان انجام دادند ابعاد سینی ۷۰×۷ سانتی‌متر بود (Afzali and Shikh davodi, 2000). در این تحقیق نیز ابعاد سینی مورد استفاده ۷۰×۷ سانتی‌متر انتخاب شد و تعداد سینی‌ها در تمام اندازه‌گیری‌های واحد برش در قسمت جلو دماغه ۶ عدد، کنار دماغه ۳ عدد و قبل از برداشت ۵ عدد استفاده گردید و از روابط (۱، ۲ و ۳) به منظور برآورد تلفات در قسمت‌های مختلف به صورت ریزش طبیعی، تلفات جلو (کل عرض کار دماغه) و تلفات جداکننده کناری (قسمت بیرونی) استفاده گردید (شکل ۱).

(۱) $204/08 \times m = \text{تلفات طبیعی (kg ha}^{-1}\text{)}$

(۲) $204/08 \times n = \text{تلفات جلو (kg ha}^{-1}\text{)}$

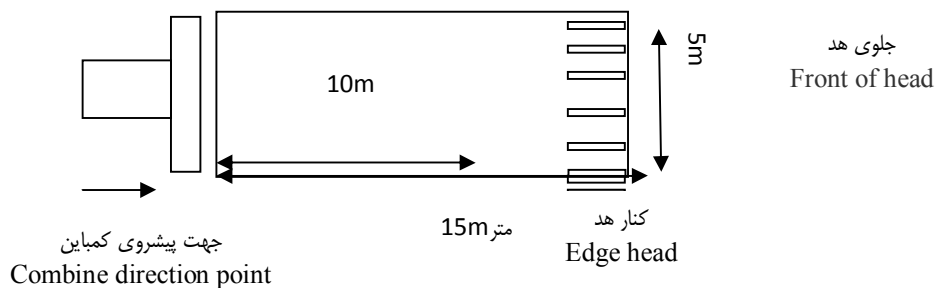
(۳) $204/08 \times 300 \times s \text{ w}^{-1} = \text{تلفات کناری (kg ha}^{-1}\text{)}$

$m = \text{میانگین وزن دانه‌های درون هر سینی مربوط به تلفات طبیعی برحسب گرم}$

$n = \text{میانگین وزن دانه‌های درون هر سینی مربوط به تلفات جلو برحسب گرم}$

جدول ۱- مشخصات فنی دماغه‌های کمباین مخصوص برداشت کلزا
Table 1-Technical characteristic of special Combine Canola Heads

نوع پلاتفرم Head types	مکانیکی Mechanical	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Biso's
عرض کار (متر) Width (cm)	420	420	420
ارتفاع تیغه عمودی (سانتی متر) Vertical blade height (cm)	135	135	135
نحوه انتقال نیرو به تیغه برش افقی Transmission of the horizontal cutting blade	مکانیکی Mechanical	هیدرولیکی Hydraulically	هیدرولیکی Hydraulically
نحوه انتقال نیرو به تیغه برش عمودی Transmission of the vertical cutting blade	مکانیکی Mechanical	مکانیکی Mechanical	مکانیکی Mechanical
نوع تیغه برشی Shear blade type	مضرس Ridged	مضرس Ridged	مضرس Ridged

شکل ۱- نمای شماتیک محل قرارگیری سینی‌ها و مسیر عبور کمباین

Fig.1. Working diagram of plates and combine route way

نوع مکانیکی مورد استفاده در منطقه)، مناسب‌ترین دماغه کلزا است. که با یافته‌های سایر محققین مطابقت دارد (Thomas *et al.*, 1991 Ezadinia *et al.*, 2006).

همچنین نتایج نشان داد تلفات برداشت کلزا در زمان‌های مختلف از نظر آماری در سطح ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین عملیات برداشت در زمان‌های مختلف با استفاده از آزمون دانکن، بیانگر آن است برداشت در مرحله ۸۰٪ قهوه‌ای شدن دانه‌ها با میزان تلفات ۱۲۱/۵۰ کیلوگرم در هکتار به عبارتی با ۵/۲۸٪، بیشترین میزان ریزش و برداشت در مرحله ۶۰٪ قهوه‌ای شدن دانه‌ها با میزان تلفات ۷۷/۹۵ کیلوگرم در هکتار، به بیان دیگر با ۳/۸۴٪ کمترین میزان ریزش دانه از واحد برش کمباین را داشته است (جدول ۳). ولی به دلیل تأثیر رطوبت بقایای علف هرز در افزایش رطوبت دانه به صورت کاذب، برداشت به سختی انجام می‌گرفت. همچنین به دلیل اینکه رطوبت دانه در زمان‌های مختلف برداشت متفاوت بود، با افزایش درصد دانه‌های قهوه‌ای رنگ در غلاف‌ها از ۶۰ به ۷۰ و ۸۰ درصد، میزان رطوبت دانه‌ها از حدود ۱۳/۵ درصد در تیمار ۶۰٪ به حدود ۱۰/۵ و ۸/۴ درصد به ترتیب در تیمارهای ۷۰٪ و ۸۰٪ رسیده بود. شکل ۲ و نتایج آزمایشات محققین نشان می‌دهد انجام عملیات برداشت در شرایطی که بوته‌ها از رطوبت بالایی برخوردار هستند، نه تنها در قسمت‌های مختلف می‌پیچیدند بلکه قسمتی از غلاف‌ها به دلیل رطوبت زیاد کوبیده نشده و به همراه دانه‌های موجود از انتهای کمباین خارج می‌شدند. که نتایج تحقیقات انجام شده توسط توماس و همکاران در سال ۱۹۹۱ و روزبه و همکاران در سال ۱۳۸۲ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی داراب مشابهت دارند و تیمار ۷۰ درصد قهوه‌ای شدن با لحاظ کردن کیفیت دانه استحصالی و عملکرد خالص محصول و همچنین تفاوت کم میزان ریزش بذر (حدود ۰/۵ درصد) نسبت به مرحله سوم برداشت (۸۰٪ قهوه‌ای شدن دانه‌ها) علی‌رغم این که از لحاظ آماری در گروه متفاوت قرار دارند، مناسب‌ترین زمان برداشت بوده است (جدول ۳).

$s =$ میانگین وزن دانه‌های درون هر سینی مربوط به تلفات کناری برحسب گرم
 $w =$ عرض دماغه کمباین (۴۲۰ سانتی متر)

ارزیابی اقتصادی

پس از جمع‌آوری اطلاعات مزرعه‌ای به منظور مقایسه اقتصادی روش‌ها و انتخاب مناسب‌ترین دماغه کلزا و همچنین ارزیابی ساده‌تر تغییرات کوچک از روش بودجه بندی جزئی استفاده گردید. در این روش افزایش یا کاهش احتمالی در هزینه و درآمدهای کاربرد دماغه‌های مختلف محاسبه و اقتصادی یا غیراقتصادی بودن جایگزینی هر یک از الگوها به جای سایر الگوها بررسی شد. به عبارت دیگر درآمد خالص حاصل از تغییر پیشنهادی در دماغه برداشت جدید بیشتر از هزینه خالص حاصل از تغییر پیشنهادی در دماغه برداشت جدید است (Chizari, 2001).

نتایج و بحث

نتایج نشان داد، تلفات واحد برش در انواع دماغه‌های متداول کلزا از لحاظ آماری در سطح ۱٪ معنی‌دار بوده است (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن نشان داد دماغه مکانیکی با ۱۱۶/۴۷ کیلوگرم در هکتار، به عبارتی با ۵/۳۶٪ بیشترین میزان ریزش دانه از واحد برش کمباین را داشته و دماغه هیدرولیکی جویبار و اتریسی به ترتیب با ۹۵/۰۷ و ۹۰/۷۶ کیلوگرم در هکتار در گروه‌های بعدی قرار گرفتند ولی از لحاظ درصد ریزش دانه به ترتیب با ۴/۲۸ و ۴/۱۳ درصد در یک کلاس آماری قرار گرفتند (جدول ۳). همچنین با توجه به این که عملکرد خالص محصول از نظر آماری در انتخاب نوع دماغه معنی‌دار نبود (جدول ۲). می‌توان گفت هر دو دماغه هیدرولیکی در یک کلاس معنی‌داری قرار گرفتند و با عنایت به رغبت کشاورزان منطقه به استفاده از دماغه هیدرولیکی جویبار به لحاظ صرفه اقتصادی و خدمات پس از فروش و از طرفی کاهش قابل ملاحظه تلفات واحد برش، (حدود ۱/۵ درصد کاهش تلفات نسبت به

جدول ۲- تجزیه واریانس دو ساله تلفات واحد برش هدهای متداول و عملکرد خالص محصول کلزا

Table 2- Mean square of cutter bar losses in Combine Head's and Canola yield in two years

منابع تغییر (S.O.V)	Degree of Freedom	میانگین مربعات (M.S.)		
		تلفات واحد برش	درصد تلفات واحد برش	عملکرد خالص
		Cutter bar losses	Cutter bar losses (%)	Grain yield
Y	1	13307.47**	53.14**	35332266.66**
E1	6	267.89	0.53	973.24
A	2	34411.78**	37.79**	938307.06**
Y*A	2	5198.54**	3.37**	73677.37**
E2	12	122.21	0.31	8534.42
B	2	3814.49**	7.52**	2095.22 ^{ns}
Y*B	2	240.34**	0.06 ^{ns}	177.76 ^{ns}
A*B	4	114.65**	0.05*	539.88*
Y*A*B	4	10.32 ^{ns}	0.006 ^{ns}	107.74 ^{ns}
E3	36	15.57	0.04	1299.67
C	2	13959.61**	32.52**	7353.67 ^{ns}
Y*C	2	1559.83**	71.12**	163.09 ^{ns}
A*C	4	290.16**	0.39**	9868.01 ^{ns}
Y*A*C	4	299.75**	0.52**	99.32 ^{ns}
B*C	4	86.81**	0.24**	2166.26 ^{ns}
Y*B*C	4	24.59 ^{ns}	0.03 ^{ns}	106.04 ^{ns}
A*B*C	8	90.98 ^{ns}	0.23 ^{ns}	2255.35 ^{ns}
Y*A*B*C	8	15.81 ^{ns}	0.04 ^{ns}	125.59 ^{ns}
E4	108	21.70	0.06	2480.45
C.V %.	-	4.62	5.54	2.24

Y: سال، A: زمان برداشت (درصد قهوه ای شدن)، B: سرعت پیشروی و C: نوع دماغه

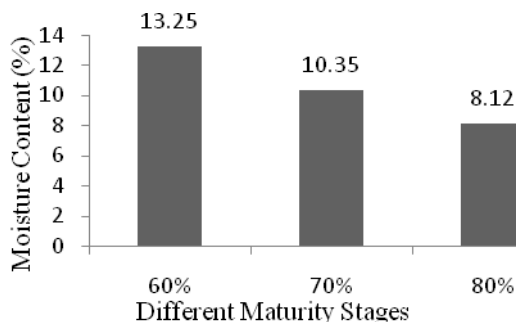
**تفاوت معنی‌دار در سطح ۱ درصد، * تفاوت معنی‌دار در سطح ۵ درصد و ns عدم تفاوت معنی‌دار

* and **: Significant at the 5% and 1% levels of probability, respectively. ns: Non- significant.

Y: year, A: Different maturity stage, B: Ground speed and C: Combine Head type

نظر آماری در سطح ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین اثرات متقابل آنها بر میزان تلفات دانه در واحد برش نشان می‌دهد، کمترین میزان تلفات دانه مربوط به مرحله اول برداشت (۶۰٪ قهوه‌ای شدن دانه) با دماغه‌های هیدرولیکی بود و بیشترین میزان ریزش دانه از واحد برش کمباین در مرحله سوم با دماغه مکانیکی به میزان $141/82 \text{ kg ha}^{-1}$ به عبارتی ۶/۲۰٪ بوده است (شکل ۴).

مقایسه میانگین سرعت پیشروی کمباین با آزمون دانکن نشان می‌دهد، بیشترین میزان تلفات دانه در واحد برش کمباین، با میانگین $107/75$ کیلوگرم درهکتار به عبارتی با $4/89$ ٪ مربوط به تیمار $3/5 \text{ km h}^{-1}$ بود و سرعت‌های پیشروی $2/5$ و $1/5$ به ترتیب با $101/58 \text{ kg ha}^{-1}$ و $4/63$ ٪ و $93/25 \text{ kg ha}^{-1}$ به عبارتی با $4/25$ ٪ در کلاس بعدی قرار گرفتند (جدول ۳). همچنین نتایج اثرات متقابل زمان برداشت و نوع دماغه کلزا از

شکل ۲- میانگین رطوبت دانه کلزا در مراحل مختلف رسیدگی محصول
Fig.2. Mean moisture content of Canola seed in different maturity stages

جدول ۳- میانگین تلفات واحد برش با دماغه‌های متداول کلزا در زمانهای مختلف با سرعت پیشروی متفاوت

Table 3-Mean Canola harvesting losses in three Combine Heads, different maturity stages and different Combine ground speed

سطوح تیمارها Treatment levels	تلفات (درصد) Losses (%)	تلفات (کیلوگرم در هکتار) Losses (kg ha ⁻¹)	
نوع دماغه کلزا Combine Head types	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Biso'	90.76 c	4.13 b
	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	95.07 b	4.28 b
	مکانیکی Mechanical	116.47 a	5.36 a
درصد قهوه ای شدن دانه‌ها Different maturity stages	60	77.95 c	3.84 c
	70	103.13 b	4.65 b
	80	121.50 a	5.28 a
سرعت پیشروی (کیلومتر در ساعت) Ground speed (km hr ⁻¹)	1.5	93.25 c	4.25 c
	2.5	101.58 b	4.63 b
	3.5	107.75 a	4.89 a

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌دار ندارند

Means, in each column and for each factor, followed by similar letter(s) are not significantly different at the 5% probability level-Using Duncan's Test

شکل ۴- تأثیر متقابل زمان مختلف برداشت و انواع دماغه بر میزان تلفات دانه کلزا در واحد برش

Table 4- Different maturity stages and Combine heads interaction effect on cutter bar losses

مراحل مختلف رسیدگی Different Maturity Stages	نوع دماغه کلزا Combine Head types	تلفات (کیلوگرم در هکتار) Losses (kg ha ⁻¹)	تلفات (درصد) Losses (%)
60%	مکانیکی Mechanical	90.71 e	4.49 e
	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	73.38 f	3.62 g
	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Biso'	69.77 g	3.41 h
70%	مکانیکی Mechanical	117.70 b	4.39 b
	هیدرولیکی جویبار Hydraulically (Joybar)	97.63 d	5.39 ef
	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Biso'	94.05 e	4.30 f
80%	مکانیکی Mechanical	141.82 a	6.20 a
	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	114.21 b	4.93 c
	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Biso'	108.47 c	4.72 d

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌دار ندارند

Means, in each column and for each factor, followed by similar letter (s) are not significantly different at the 5% probability level-Using Duncan's Test

کلزا از نظر مقدار و درصد ریزش معنی‌دار نبوده است (جدول ۲). همچنین نتایج حاکی است که مقدار ریزش طبیعی در مرحله اول برداشت (۶۰٪ قهوه‌ای شدن دانه) ناچیز بوده و تقریباً برابر صفر بود و دلیل آن را می‌توان رطوبت بالای بذر (۱۳/۵٪) و باز نشدن غلاف‌ها بیان کرد. اما از مرحله دوم زمان برداشت (۷۰٪ قهوه‌ای شدن دانه)

نتایج اثرات متقابل زمان برداشت و سرعت پیشروی کمباین نشان داد با افزایش سرعت پیشروی در هر مرحله از زمان برداشت میزان ریزش در واحد برش کمباین افزایش یافت. همچنین نتایج اثرات متقابل سرعت پیشروی کمباین، نوع دماغه کلزا و نیز اثرات متقابل سه جانبه زمان برداشت، سرعت پیشروی کمباین و نوع دماغه

زمان‌های مختلف برداشت نشان می‌دهد که با کاهش درصد دانه‌های قهوه‌ای رنگ در غلاف‌ها میزان عملکرد نیز کاهش یافته است این نتایج با گزارش روزبه و الهانی (۲۰۰۴) مطابقت دارد. همچنین نتایج نشان داد فاکتورهای سرعت پیشروی و نوع دماغه از لحاظ آماری تأثیری بر عملکرد خالص نداشت (جدول ۲).

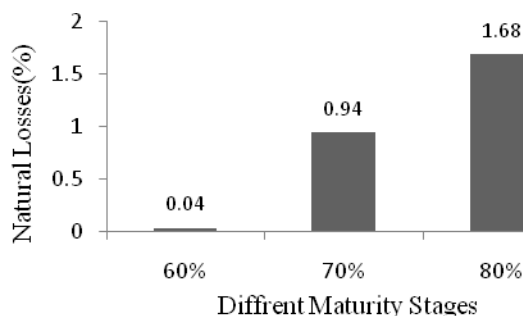
نتایج اقتصادی

به طور کلی متوسط عملکرد خالص محصول طی دو سال آزمایش در دماغه‌های مکانیکی، هیدرولیکی جویبار و اتریشی به ترتیب ۲۲۳۱، ۲۲۳۴ و ۲۲۱۵ کیلوگرم در هکتار و قیمت فروش هر کیلو ۶۲۰۰ ریال بوده است. لذا درآمد ناخالص محصول در دماغه‌های مذکور به ترتیب ۱۳۸۳۲، ۱۳۸۵۰ و ۱۳۷۳۳ هزار ریال و سود خالص به ترتیب ۸۶۹۹، ۸۷۱۲ و ۸۴۵۰ هزار ریال برآورد گردید. به عبارت دیگر اضافه درآمد خالص استفاده دماغه هیدرولیکی جویبار نسبت به دماغه مکانیکی و هیدرولیکی اتریشی به ترتیب ۱۳/۵ و ۲۶۲/۵ هزار ریال در هکتار بوده است (جدول ۵). نتیجه مقایسه فنی و اقتصادی دماغه‌های مورد استفاده از لحاظ مقدار ریزش و درآمد نشان دهنده ارجحیت دماغه هیدرولیکی جویبار نسبت به دو دماغه دیگر بوده است آزمون فرضیه اقتصادی بودن جایگزینی دماغه‌های مذکور در جداول پیوست و همچنین نمودار سوددهی بیانگر این مطالب است. به بیان دیگر اعداد مثبت نشان دهنده ارجحیت الگوی موردنظر (هیدرولیکی جویبار) نسبت به دیگر الگوها (دماغه مکانیکی و هیدرولیکی اتریشی) بوده و اقتصادی بودن آن را توجیه می‌کند و به عکس اعداد منفی غیر اقتصادی بودن آن را تأیید می‌کند (جدول ۶).

نتیجه گیری کلی

۱- تلفات واحد درو در دماغه مکانیکی با ۵/۳۶٪ بیشترین و دماغه هیدرولیکی جویبار و اتریشی به ترتیب با ۴/۲۸٪ و ۴/۱۳٪ کمترین میزان ریزش دانه را داشته است.

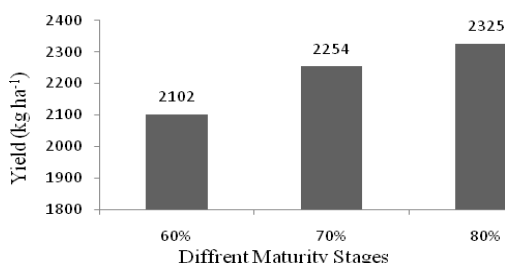
چون رطوبت محصول کاهش یافته بود، در اثر لرزش‌های طبیعی غلاف‌ها بیشتر باز شده و ریزش طبیعی آغاز شده بود و به تدریج رشد فزاینده‌ای داشته تا این که در مرحله سوم برداشت (۸۰٪ قهوه‌ای شدن دانه) ریزش طبیعی در طول چند روز بیشتر شده و به حدود ۱/۵ درصد در هکتار رسید و این نتیجه دور از انتظار نبود. بنابراین در صورتی که برداشت با تأخیر انجام شود مقدار ریزش طبیعی با شیب تندی افزایش می‌یابد (شکل ۳).

شکل ۳- میانگین تلفات طبیعی محصول کلزا در زمانهای مختلف برداشت

Fig.3. Mean natural losses of Canola in different maturity stages

بررسی عملکرد خالص محصول نشان داد تأثیر زمان‌های مختلف برداشت بر عملکرد خالص محصول از لحاظ آماری در سطح ۱٪ معنی‌دار بود. بیشترین عملکرد خالص با ۲۳۲۵ کیلوگرم در هکتار در شرایطی به دست آمد که ۸۰٪ دانه‌ها قهوه‌ای رنگ شده بودند (نمودار ۴). تفاوت تغییرات عملکرد خالص در زمان‌های مختلف برداشت نشان دهنده مقدار اختلافی است که در میزان تلفات محصول در مراحل مختلف رسیدگی و یا تغییر رنگ دانه‌ها توسط واحدهای مختلف کاری کمباین در هنگام برداشت ایجاد شده است (Thomas, 1984). همچنین روند تغییرات عملکرد خالص محصول تحت تأثیر

نمودار ۴- میانگین عملکرد خالص محصول کلزا در مراحل مختلف رسیدگی

Fig.4. Mean Canola net yield in different maturity stages

جدول ۵- سود دهی دماغه‌های متداول کلزا در هکتار (هزار ریال)

Table 5- Beneficial of harvesting in one hectare Canola (1000 Rials)

شاخص های اقتصادی Economic indicators	مکانیکی Mechanical	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Basis
متوسط عملکرد خالص (کیلوگرم در هکتار) Mean grain yield (kg ha ⁻¹)	1825	1829	1812
قیمت محصول Crop price	6.2	6.2	6.2
کل درآمد ناخالص محصول Total gross income	11315	11340	11234
کل هزینه سالیانه Total annual cost	5699	5611	5891
سود دهی Profitable	5616	5729	5343

جدول ۶- آزمون فرضیه اقتصادی بودن جایگزینی هر دماغه توسط سایر دماغه‌ها (هزار ریال در هکتار)

Table 6- Benefit test of substance either Combine head with other heads (1000 Rials per ha)

نوع جایگزینی Replacement type	دماغه جایگزین Replacement Head	تغییرات درآمد ناخالص ناشی از جایگزینی Income changes from replacing	تغییرات هزینه ناشی از جایگزینی Cost changes from replacing	زیان یا سود ناشی از جایگزینی Income or cost replacing
دماغه مکانیکی Mechanical	هیدرولیکی جویبار Hydraulically (Joybar)	+69.5	+56	+13.5
	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Basis'	-3	+246	-249
دماغه هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	مکانیکی Mechanical	-69.5	-56	-13.5
	هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Basis'	-72.5	+190	-262.5
دماغه هیدرولیکی اتریشی Hydraulically Basis's	مکانیکی Mechanical	+3	-246	+249
	هیدرولیکی جویبار Hydraulically Joybar	+72.5	-190	+262.5

بهبوده در محدوده $2-3 \text{ km hr}^{-1}$ پیشنهاد می‌گردد.
۴- نتایج ارزیابی اقتصادی نشان داد اضافه درآمد خالص استفاده از دماغه هیدرولیکی جویبار نسبت به مکانیکی و هیدرولیکی اتریشی به ترتیب $13/5$ و $262/5$ هزار ریال در هکتار بوده است. بنابراین دماغه هیدرولیکی جویبار برای برداشت کلزا توصیه می‌گردد.

۲- از لحاظ درصد قهوه‌ای شدن دانه‌ها تیمار 80% با $5/28\%$ بیشترین مقدار ریزش دانه از واحد برش کمباین را داشته ولی تیمار 70% با در نظر گرفتن سایر شرایط مناسب‌ترین زمان برداشت بود.
۳- همچنین نتایج نشان داد با افزایش سرعت پیشروی در هر مرحله از زمان برداشت میزان ریزش افزایش یافت. و سرعت پیشروی

منابع

- Allahdadi, I. 1991. The effect of date and drilling on losses quantity and quality canola yield in Karaj .Thesis Faculty of Agriculture. Modares University. Tehran. Iran. (In Farsi).
- Afzali, S. M. J, and M. J. Shikh Davodi. 2000. Comparing losses rate in different harvesting canola. Proceeding of the 5th National Conference on Agricultural Engineering and Mechanization. Mashhad. Iran. (In Farsi).

3. Ministry of Jihad –e- Agriculture, 2009. Crop Statistics. Available at : <http://dbagri.maj.ir/zrt/yearrep.asp:p:144&-9900>. Accessed 15 September 2009. (In Farsi).
4. Burton. L. J, M. C. Patrick, D. E. Eric, K. H. Bryan, and R. Neil. 2001. Annual report of Dickinson research extension center
5. Chizari, A. H. 2001. Research on field for small agriculture. Dilon, H. Land Hrdiger, B. (Eds.).Eslamic azad university Garmsar. (In Farsi).
6. David, L., B. Zavodny, J. S, Thomas F., Peepe, and B. Heath Sanders. 2006. Winter Canola Harvest Loss in Oklahoma. American Society of Agricultural and Biological Engineers. www.asabe.org .paper number 061201.
7. Ezadinia. Y., M. A. Asoodar, and A. R. Shafeinia. 2006. A study of Canola grain losses in direct harvest with three types of combine platform. SID (In Farsi).
8. Hobson, R. N., and D. M. Bruce. 2002. Seed Losses when Cutting a Standing Crop of Oilseed Rape with Two Types of Combine Harvester Header. Biosystem Engineering 81(3): 281-286.
9. Price, J. S., M. A. Neale, R. N. Hobson, and D. M. Bruee. 1996. Seed loss in commercial harvesting of oilseed rape. Agricultural Engineering Research 65: 183-191.
10. Riethmuller, G. 2001. Lupin harvesting modifications. Department of Agriculture Western Australia. Farmnote 19 /95.
11. Rozbeh, M., and A. Alhani. 2004. Effect of havesting times and combine threshing cylinder on canola losses. Research Report. No.245. Fars Agricultural Research Center. (In Farsi).
12. Shaker, M., G. R, Gahramanian, H. R. Sadegnazhad, and S. S. Seodlo. 2004. Direct and indirect harvesting canola in 5province Iran. Research Report. No.227. Agricultural engineering Research instituted. (In Farsi).
13. Thomas, D. L., M. A. Breve, and PL. Raymer. 1991. Influence of timing and method of harvest on rapeseed yield. Production Agriculture 4(2): 266-272.
14. Thomas, Ph. 1984. Canola Growers Manual. Canola council of Canada. pp1430.